

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

*Ulkoasiainvaliokunta
Kehitysyhteistyövaliokunta
Ihmisoikeuksien alivaliokunta*

28.9.2010

ILMOITUS JÄSENIILE

Asia: MIELIPITEENVAPAUDEN SAHAROV-PALKINTO 2009

Jäsenille toimitetaan ohessa mielipiteenvapauden Saharov-palkinnon saajaehdokkaiden nimet aakkosjärjestyksessä. Liitteenä ovat myös sihteeristölle toimitetut perustelut ja ehdokkaiden biografiat. Saharov-palkinnon sääntöjen mukaisesti ehdokkaat on nimetty vähintään 40 Euroopan parlamentin jäsenen tai jonkin poliittisen ryhmän esityksestä.

ULKOSUHTEIDEN PÄÄOSASTO

CM\832022FI.doc

PE448.983v01-00

MIELIPITEENVAPAUDEN SAHAROV-PALKINTO 2009

Poliittisten ryhmien ja yksittäisten jäsenten esittämät ehdokkaat aakkosjärjestyksessä

Ehdokas	Toiminta	Ehdottaja
ACCESS	Kansalaisliike, joka auttaa ihmisoikeuksien puolustajia suojelemaan itseään ja verkossa tapahtuvaa viestintäänsä. Se tarjoaa myös teknistä tukea, jonka avulla tietoihin pääsee käsiksi sortohallintojen harjoittamasta sensuurista huolimatta.	Ehdottaja: Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä
Haytham Al-Maleh	Merkittävä syyrialainen ihmisoikeusasianajaja ja aktivisti, joka tuomittiin 4. heinäkuuta 2010 kolmeksi vuodeksi vankilaan. Oikeudenkäyntiä seuranneiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden mukaan Al-Malehin oikeudenkäynti ei selvästikään täyttänyt oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia kansainvälisiä vaatimuksia.	Ehdottajat: Heidi Hautala ja 44 muuta
BREAKING THE SILENCE	Israelin puolustusvoimien sotilaiden ja veteraanien perustama israelilainen kansalaisjärjestö, joka kokoaa ja julkaisee todistuksia jäsentensä sotilaspalveluksesta Länsirannalla, Gazan alueella ja Itä-Jerusalemmissä toisen kansannousun aikana ja antaa palveluksessa oleville ja erotetuille israelilaisotilaille ja reserviläisille mahdollisuuden kuvailla luottamuksellisesti kokemuksiaan Israelin miehittämällä alueilla.	Ehdottaja: Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ja Ehdottaja: Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto
Guillermo Fariñas	Kuubalainen psykologian tohtori, riippumaton toimittaja ja poliittinen toisinajattelija. Hän on ollut vuosien mittaan 23 kertaa nälkälakossa protestina Kuuban hallituksen eri toimille. Hän on ilmoittanut olevansa valmis kuolemaan taistelussa Kuubassa toteutettavaa sensuuria vastaan.	Ehdottaja: Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ja Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä ja Ehdottajat: Edvard Kožušník ja 91 muuta

Aminetu Haidar	Sahrawi-kansan ihmisoikeuksien puolustaja ja poliittinen aktivisti. Hän on johtava Länsi-Saharan itsenäisyyttä ajava aktivisti. Häntä kutsutaan toisinaan "Länsi-Saharan Gandhiksi", sillä hän tukee Länsi-Saharan itsenäisyyttä väkivallattomien protestien, kuten nälkälakkojen avulla.	Ehdottajat: Norbert Neuser, Willy Meyer, Raúl Romeva i Rueda ja 40 muuta
Dawit Isaak	Eritrealainen toimittaja, kirjailija ja näytelmäkirjailija, poliittinen vanki vuodesta 2001 alkaen. Pidetään vankilassa erittäin ankarissa olosuhteissa. Euroopan parlamentti on vaatinut toistuvasti hänen välitöntä vapauttamistaan.	Ehdottajat: Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen ja Lena Ek ja 37 muuta
Birtukan Mideksa	Etiopialainen poliitikko ja entinen tuomari. Hän on oppositioon kuuluvan Etiopian demokratia- ja oikeusunionipuolueen johtaja. Birtukan pidätettiin uudelleen 28. joulukuuta 2008 ja vangittiin elinikäiseen vankeusrangaistukseen. Hän myönsi avoimesti jatkavansa "rauhanomaista taisteluaan demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltioperiaatteen puolesta" Etiopiassa.	Ehdottaja: Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä
Isä Thaddeus, Nguyễn Văn Lý	Vietnamilainen pappi ja johtava ihmisoikeusaktivisti, joka käyttää vain väkivallatonta taistelua keinona saavuttaa tavoitteensa ihmisoikeuksien yleisestä edistämisestä.	Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä
OPEN DOORS	Tunnustukseton kristitty järjestö tukee vähemmistöön kuuluvia vainottuja kristittyjä, jotka kärsivät suurimmasta vainosta. Järjestö toimii tällä hetkellä yli 45 maassa ja harjoittaa monenlaista toimintaa.	Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä

Ehdottaja: Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä

Internet-yhteydestä on nopeasti tulossa yksi tärkeimmistä nykypäivän ihmisoikeusasioista. Se on sekä kehittyvä itsenäinen oikeutensa että keino käyttää monia muita oikeuksia. Access on kansalaisliike, joka auttaa ihmisoikeuksien puolustajia suojelemaan itseään ja verkossa tapahtuvaa viestintäänsä. Se tarjoaa myös teknistä tukea, jonka avulla tietoihin pääsee käsiksi sortohallintojen harjoittamasta sensuurista huolimatta.

Järjestö perustettiin vuoden 2009 Iranin vaalien jälkeisten levottomuuksien aikoihin. Access tarjosi tärkeää teknistä tukea, jonka avulla internet pidettiin avoimena ja Iranin demokraatialiikkeen käytettävissä. Koska miljoonat ihmiset kyseenalaistivat vaalien tuloksen, digitaalisten aktivistien online-verkosto aloitti sarjan interventioita, joiden tarkoituksena oli pitää Facebook, Twitter, riippumattomat blogit ja postipalvelimet käytössä ja valvomattomina. Tämä maailmanlaajuinen digitaalisten aktivistien verkosto on sittemmin yhdistynyt Access-liikkeeksi. Access on työssään auttanut vapauttamaan tuhansia protestivideoita ja ihmisoikeusloukkauksia koskevia tallenteita (jotka keräävät yli 5 miljoonaa katsomiskertaa), auttanut satojatuhansia ihmisoikeuksien puolustajia ja tavallisia kansalaisia ylittämään palomuurin turvallisesti ja pääsemään estetyille verkkosivuille sekä antanut oikeuksia ajaville organisaatioille mahdollisuuden pysyä uhmakkaasti verkossa hallintojen ja niiden hakkerien jatkuvista hyökkäyksistä huolimatta. Access pyrkii työllään varmistamaan avoimen ja maailmanlaajuisen pääsyn internetiin sekä suojelemaan ja edistämään ihmisoikeuksia.

<http://www.accessnow.org/>

Ehdottajat: Heidi Hautala ja 44 muuta

Haytham Al-Maleh, syyrialainen ihmisoikeusasianajaja vuoden 2010 Saharov-palkinnon saajaksi

Euroopan parlamentti antoi vuonna 2009 päätöslauselman syyrialaisesta asianajajasta Muhammad Al-Hassanista, joka oli pidätetty mielivaltaisesti ja jota pidettiin eristyksissä. Vuosi tapausta koskevan päätöslauselman hyväksymisen jälkeen Euroopan parlamentti antoi 9. syyskuuta 2010 Syyrian ihmisoikeustilannetta koskevan päätöslauselman, jossa keskityttiin erityisesti 80-vuotiaan ihmisoikeusasianajaja Haytham Al-Malehin tapaukseen.

Tiedustelupalvelun edustajat pidättivät Haytham Al-Malehin mielivaltaisesti 14. lokakuuta 2009, ja häntä pidettiin eristyksissä, kunnes sotilassyöttäjä kuulusteli häntä 20. lokakuuta 2009. Hänet asetettiin syytteeseen Damaskoksen toisessa sotilastuomioistuimessa, vaikka sotilastuomioistuimilla ei pitäisi olla toimivaltaa siviilien suhteen. Pidätys tapahtui EU:n jäsenvaltioiden Syyrian assosiaatiosopimuksen allekirjoittamiselle ehdottamana ajankohtana. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on olennainen osa kyseistä sopimusta.

Haytham Al-Maleh tuomittiin 4. heinäkuuta 2010 Syyrian rikoslain 285 ja 286 §:n perusteella kolmen vuoden vankeusrangaistukseen "kansallistunnetta heikentävien virheellisten ja liioiteltujen uutisten välittämisestä". Syytteet perustuvat Al-Malehin joukkoviestimille antamiin haastatteluihin, joissa hän kritisoi hätätilalainsäädännön jatkuvaa soveltamista Syyriassa ja Syyrian viranomaisten jatkuvaa oikeusjärjestelmän valvontaa. Oikeudenkäyntiä seuranneiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden mukaan Al-Malehin oikeudenkäynti ei selvästikään täyttänyt oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia kansainvälisiä vaatimuksia.

Al-Malehin terveys heikkeni kesän mittaan huomattavasti. Hän kärsii nivelreumasta, diabeteksestä ja kilpirauhasongelmista, eikä hän saa lääkkeitä säännöllisesti.

Syyriassa merkittävänä ihmisoikeusasianajajana pidetyn Haytham Al-Malehin tuomio on osoitus asianajajien ja ihmisoikeuksien puolustajien jatkuvasta vainosta. Se on myös vakava varoitus asianajajille, jotka edistävät oikeusvaltioperiaatetta ja uhmaavat päivittäin vuodesta 1963 alkaen voimassa olleeseen hätätilaan liittyviä rajoituksia.

EU:n ja Syyrian välisen assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista on viivästetty Syyrian pyynnöstä. Komissiolla on ollut lokakuusta 2009 alkaen neuvoston valtuutus selvittää tilannetta ja etsiä keinoja sopimuksen allekirjoittamiseksi. Parlamentti painotti syyskuussa 2010 antamassaan päätöslauselmassa ihmisoikeustilanteen heikkenemistä ja asianajajien ja ihmisoikeuksien puolustajien järjestelmällistä sortoa Syyriassa. Se pyysi selkeää mekanismia keskustelujen aloittamiseksi Syyrian ja EU:n edustajien välillä niistä yksilöidystä ihmisoikeuksien ja demokratian parannuksista, joita EU odottaa Syyrian viranomaisilta.

Vuoden 2010 Saharov-palkinnon myöntäminen Al-Malehille olisi merkittävä tuen osoitus kaikille niille, jotka puolustavat ihmisoikeuksia ja edistävät Syyrian demokraattisia uudistuksia. Se olisi merkittävä signaali EU:lle, jonka täytyy taata ihmisoikeuksiin ja niiden edistämiseen liittyvän ulkoisen toimintansa johdonmukaisuus ja tehokkuus.

Ehdottajat: Rebecca Harms ja Daniel Cohn-Bendit Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta

Breaking the Silence

Keitä he ovat ja mitä he tekevät

Breaking the Silence on israelilainen kansalaisjärjestö, jonka Israelin armeijan sotilaat ja veteraanit perustivat vuonna 2004. Järjestö kokoaa ja julkaisee todistuksia jäsentensä sotilaspalveluksesta Länsirannalla, Gazan alueella ja Itä-Jerusalemossa toisen kansannousun aikana.

Breaking the Silence -järjestön työ on ratkaisevan tärkeää yhteiskunnassa, joka yleensä pyrkii jättämään miehitykseen väistämättä liittyvät epäoikeudenmukaisuudet ja sorron huomiotta. Breaking the Silence painottaa sitä, että Israelin yhteiskunta "katsoo edelleen pois päin ja kieltää, mitä sen nimissä tapahtuu". Breaking the Silence on sitoutunut paljastamaan Israelin kansalaisille Israelin miehityksen todellisuuden sellaisena kuin israelilaiset sotilaat sen kokevat. Se haluaa herättää keskustelua pitkittyneen miehityksen vaikutuksista sekä palestiinalaisväestöön että Israelin yhteiskuntaan.

Breaking the Silence on vuodesta 2004 alkaen kerännyt todistuksia yli 650:lta miehityksellä alueilla toisen kansannousun alusta alkaen palvelleelta sotilaalta. Breaking the Silence järjestää myös kiertokierroksia Hebron-vuoren eteläosien kyliin israelilaisille nuorille, opiskelijoille, poliitikoille, toimittajille, ulkomaisille diplomaateille ja suurelle yleisölle. Se haluaa tarjota ainutlaatuisen mahdollisuuden tutustua alueen vaikeaan tilanteeseen omakohtaisesti.

Järjestö on hyvin tarkka julkaisemiensa tarinoiden luotettavuudesta. Jokaiselle tarinalle tarvitaan kaksi todistajaa ja tarina tutkitaan keskustelemalla muiden sotilaiden kanssa, tallentamalla keskustelut ja tarkistamalla tiedot B'Tselemiltä tai muilta järjestöiltä. Monet tarinat jäävät julkaisematta, koska niistä ei ole saatu riittävästi todisteita.

Breaking the Silencen työn uhat ja haasteet

Vaikka Breaking the Silencen työllä on paljon tukijoita sekä Israelissa että muissa maissa, paljon on myös niitä, jotka eivät tue järjestön työtä ja jotka käyttävät yhä uhkaavampia keinoja yrittäessään lakkauttaa ja hiljentää järjestön. BtS:n jäseniä on esimerkiksi pidätetty, järjestön järjestämien kiertoajeluiden kimppuun on hyökätty ja niitä on estetty sotilasvoimin, järjestöä on parjattu julkisesti ja sen rahoitus on yritetty lopettaa.

Säilöönotto ja pidätykset: Israelin poliisi ottaa Breaking the Silence -järjestön jäseniä toistuvasti säilöön Hebronin vieressä olevalla Kirjat-Arban siirtokunnan alueella. Säilöönotoille esitetään useita syitä, jotka vaihtelevat rauhan häiritsemisestä ja siirtokuntalaisten hyökkäysten pelosta aina siirtokuntalaisten esittämiin valheellisiin syytöksiin. Yhtään syytöstä ei ole koskaan osoitettu todeksi, eikä Breaking the Silence -järjestöä vastaan ole koskaan nostettu syytettä.¹

Siirtokuntalaisten hyökkäykset ja kiertoajelujen estäminen sotilasvoimin: Hebroniin järjestetyt kiertoajelut joutuvat toistuvasti Hebronin siirtokuntalaisten hyökkäysten kohteeksi. Hyökkäykset ovat yhä väkivaltaisempia. Israelin poliisille tehdyistä kymmenistä valituksista huolimatta hyökkäyksien estämiseksi ei ole tehty juuri mitään. Sen sijaan Israelin puolustusvoimat on useita kertoja estänyt kiertoajelun toteuttamisen estääkseen siirtokuntalaisten harjoittaman väkivallan. Tilannetta vaikeuttaa vielä sotilasvoimien komentajien julkisesti viestimissä ilmaisema kanta, että ihmisoikeusjärjestöjen jäsenet ja erityisesti Breaking the Silencen jäsenet ovat vastuussa alueen väkivaltaisuuksista. Tällaiset lausunnot ovat käytännössä antaneet siirtokuntalaisille oikeutuksen vahingoittaa ja uhkailla aktivisteja. Tällä hetkellä lupa jätetään myöntämättä kolmasosalle kiertoajeluista, joille Breaking the Silence hakee lupaa, ja toteutuvien kiertoajelujen aikana siirtokuntalaiset harjoittavat häirintää ja fyysistä voimankäyttöä sekä tekevät poliisille lukuisia valheellisia valituksia. Tällä hetkellä on voimassa sotilasmääräys, joka estää Breaking the Silencen jäseniä käymästä Hebronissa sijaitsevassa Patriarkkojen haudassa.

Julkinen parjaus ja yritykset estää rahoitus: Breaking the Silencen uskottavuutta on yritetty horjuttaa ja sen nimeä liata useita kertoja järjestön perustamisen jälkeen. Julkinen panettelu saavutti huippunsa Gazan alueen Cast Lead -operaatiota koskevien sotilaiden todistusten julkaisemisen jälkeen. Israelin pääministeri Benjamin Netanjahu tuomitsi Breaking the Silencen julkisesti², ja Israelin ulkoministeri painosti ulkomaiden hallituksia lopettamaan järjestön rahoituksen.³ Samaan aikaan Breaking the Silence joutui monien julkisuuden henkilöiden harjoittaman yllytyksen kohteeksi. Muun muassa kaksi tunnettua Israelin julkisen armeijan radion puheohjelman juontajaa kannusti kuulijoitaan "murtamaan Breaking the Silencen luut".⁴

¹ <http://www.frontlinedefenders.org/node/1570>

² <http://www.haaretz.com/print-edition/news/pm-slams-breaking-the-silence-1.282675>

³ http://www.dutchnews.nl/news/archives/2009/07/israel_wants_clarity_on_human.php

⁴ <http://www.nif.org/issue-areas/stories/nif-protests-public-army.html>

**Ehdottaja: Lothar Bisky Euroopan yhtyneen vasemmiston
konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta**

Breaking the Silence

Breaking The Silence (BTS) on Israelin puolustusvoimien sotilaiden ja veteraanien perustama israelilainen kansalaisjärjestö, joka kerää ja julkaisee todistuksia jäsentensä sotilaspalveluksesta Länsirannalla, Gazan alueella ja Itä-Jerusalemossa toisen kansannousun aikana ja antaa palveluksessa oleville ja erotetuille israelilais sotilaille ja reserviläisille mahdollisuuden kuvailla luottamuksellisesti kokemuksiaan Israelin miehittämällä alueilla.

Järjestön tavoitteena on "murtaa Israelin puolustusvoimien sotilaiden hiljaisuus" näiden palatessa siviilielämään Israelissa ja "löytää aukko, joka jää heidän miehityillä alueilla kokemansa todellisuuden ja kotonaan kohtaamansa hiljaisuuden väliin".

Breaking the Silence perustettiin vuonna 2004. Se kerää ja julkaisee sotilaiden kertomuksia ja todistuksia tavoitteenaan "pakottaa Israelin yhteiskunta kohtaamaan luomansa todellisuus" ja kohtaamaan sotilaiden tuntema totuus "palestiinalaisiin kohdistuvista väärinkäytöksistä, ryöstelystä ja omaisuuden tuhoamisesta".

Järjestö julkaisee verkkosivustollaan kirjallisia raportteja sekä videoraportteja. Breaking the Silence julkaisi 15. heinäkuuta 2009 uuden kirjasen, joka sisältää sotilaiden todistuksia Gazan alueen Cast Lead -operaatiosta vuonna 2009. Se on myös hiljattain julkaissut naissotilaiden todistuksia sisältävän kirjasen. Ryhmän jäsenet ovat käyneet puhumassa eri puolilla Israelia, Länsi-Eurooppaa ja Yhdysvaltoja. BTS järjestää israelilaisille matkoja Hebronin.

Israelin hallitus on protestoinut ulkomaiden hallitusten Breaking the Silence -järjestölle myöntämää rahoitusta. Se on tehnyt selväksi, että se vastustaa Yhdistyneen kuningaskunnan, Alankomaiden ja Espanjan rahoitusta kansalaisjärjestöille, "joilla on selvä hallituksenvastainen ohjelma".

Israelin Alankomaiden suurlähettiläs sanoi, että Israel on demokratia ja että varat tulisi ohjata paikkoihin, joissa demokratiaa ei ole. Breaking the Silence on hänen mukaansa "laillinen ja legitiimi järjestö", mutta Alankomaiden hallituksen järjestölle myöntämä rahoitus on kohtuutonta, "kun otetaan huomioon asian poliittinen arkaluontoisuus".

Ehdottajat: Joseph Daul, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaime Mayor Oreja, Jacek Saryusz-Wolski, Jarosław Leszek Wałęsa ja Francisco José Millán Mon Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) puolesta

"Guillermo Fariñas niiden puolesta, jotka taistelevat Kuubassa vapauden ja ihmisoikeuksien puolesta"

Guillermo Fariñas on 48-vuotias entinen kuubalainen sotilas ja nykyinen toisinajattelija. Hän liittyi opposition vuonna 1989 palautettuaan nuorten kommunistien jäsenkortin. Psykologi ja toimittaja Guillermo Fariñas perusti oman riippumattoman uutistoimiston nimeltä Cubanacan Press pääasiassa kertoakseen muulle maailmalle Kuuban poliittisten vankien kohtalosta. Uutistoimisto on nyt sulkenut ovensa ja lopettanut julkaisutoiminnan, koska se ei onnistunut tehtävässään. Mielenosoitukset ovat Kuubassa kiellettyjä, minkä vuoksi Guillermo Fariñas aloitti vuonna 2006 nälkälakon protestina internet-sensuuria vastaan ja vaatiakseen kaikille oikeutta käyttää vapaasti internetiä. Hänelle myönnettiin vuonna 2006 internetin vapaan käytön edistämisestä Toimittajat ilman rajoja -järjestön palkinto Prix Cyber liberté.

Väkivallattoman toiminnan kannattajana ja henkilönä, joka uskaltaa kritisoida Castron hallintoa, Guillermo Fariñas on antanut kasvot taistelulle hallinnon poliittisten vastustajien vangitsemisia vastaan. Guillermo Fariñas on viettänyt elämästään 11,5 vuotta vankilassa, mutta yhä kovemman kannan ottanut Kuuban hallitus ei ole onnistunut nujertamaan hänen päättäväisyyttään tai humanistista asennettaan. Kuten monet muut ennen häntä, Guillermo Fariñas valitsi nälkälakon kiinnittääkseen julkisuuden huomion yksilönvapauksien tilaan kotimaassaan ja valaakseen toivoa kymmeniin muihin vangittuihin toimittajiin tai aktivisteihin.

Guillermo Fariñas aloitti 23. nälkälakkonsa 24. helmikuuta 2010 mielipidevanki Orlando Zapato Tamayon kiistanalaista kuolemaa (jonka Euroopan parlamentti tuolloin tuomitsi) seuranneena päivänä. Tamayo kuoli lähes kolme kuukautta kestäneen nälkälakon jälkeen. Guillermo Fariñas vaati tuolloin 26 sairaan poliittisen vangin vapauttamista sekä tuomitsi ihmisoikeusloukkaukset kiistäneen Kuuban hallituksen. Guillermo Fariñasin nälkälakko päättyi 135 päivää myöhemmin 8. heinäkuuta 2010 (jolloin hänen terveydentilansa oli jo hyvin huolestuttava) sen jälkeen, kun Kuuban katolinen kirkko oli ilmoittanut 52 vangin vapauttamisesta neljän kuukauden kuluessa.

Guillermo Fariñasin taistelu on ja tulee aina olemaan esimerkkinä kaikille muille vapautta ja demokratiaa puolustaville henkilöille.

Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä

ja

Ehdottajat: Edvard Kožušník ja 91 muuta

Guillermo Fariñas

Guillermo Fariñas on kuubalainen psykologian tohtori, riippumaton toimittaja ja poliittinen toisinajattelija. Hän on ollut vuosien mittaan 23 kertaa nälkälakossa protestina Kuuban hallituksen eri toimille. Hän on ilmoittanut olevansa valmis kuolemaan taistelussa Kuubassa toteutettavaa sensuuria vastaan.

Hän lopetti hiljattain neljä kuukautta kestäneen nälkälakon, jolla hän vaati 52 huonokuntoisen oppositioaktivistin vapauttamista vankeudesta. Lääkärien mukaan Fariñas oli lähellä kuolla.

Miksi Euroopan parlamentin pitäisi tukea häntä?

- Fariñas on ilmaisunvapautta ja demokratiaa puolustavan taistelun todellinen symboli.
- Hän on valmis kuolemaan näiden moraalisten periaatteiden vuoksi.
- EU:lla on mahdollisuus ilmaista Kuuban hallitukselle selvästi, ettei EU:n yhteistä kantaa* muuteta, ellei totalitaarisen järjestelmän vapauttamiseksi toteuteta todellisia toimenpiteitä (toisin kuin Espanjan sosialistihallituksen nykyisen poliittisen linjauksen mukaan on).

* Vuonna 1996 laadittu EU:n politiikka edellyttää ihmisoikeuksiin ja demokratiaan liittyviä parannuksia, jotta suhteet Kuuban kanssa voidaan normalisoida.

Ehdottajat: Norbert Neuser, Willy Meyer, Raúl Romeva i Rueda ja 40 muuta

AMINETU HAIDAR

Aminetu Haidar (El Aaiún, 1967) on tunnustettu länsisaharalainen ihmisoikeuksien puolustaja ja Länsi-Saharan itsenäisyyttä vaativa aktivisti. Hän on länsisaharalaisten ihmisoikeuksien puolustajien yhteisön CODESAn (Collectif des défenseurs sahraouis des droits de l'homme) puheenjohtaja. Haidar on esimerkki väkivallattomasta ja rauhanomaisesta vastarinnasta, minkä vuoksi hänet tunnetaan myös "Länsi-Saharan Gandhina".

Aminetu on kärsinyt useasti vainosta ja sorrosta, koska hän on sitoutunut puolustamaan länsisaharalaisten ihmisoikeuksia. Vuonna 1987 hän osallistui rauhanomaiseen mielenosoitukseen, jossa vaadittiin Marokkoa järjestämään useissa Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselmissa vaadittu kansanäänestys Länsi-Saharan itsemääräämisoikeudesta. Tämän seurauksena Aminetu vangittiin ilman minkäänlaista oikeudenkäyntiä, ja hänet katsottiin kadonneeksi niiden neljän vuoden ajan, jolloin häntä pidettiin Marokon salaisissa vankiloissa, jossa häntä kidutettiin yhdessä kymmenien muiden länsisaharalaisten poliittisten vankien kanssa.

Vuonna 2005 Marokko tuomitsi Aminetun seitsemäksi kuukaudeksi vankilaan. Kyseessä oli tällä kertaa Marokon miehittämässä Länsi-Saharassa sijaitsevassa El Aaiúnin kaupungissa sijaitseva "Musta vankila". Euroopan parlamentti antoi kyseisen vuoden huhtikuussa päätöslauselman, jossa pyydettiin Marokkoa vapauttamaan välittömästi Aminetu ja 36 muuta länsisaharalaista mielipidevankia. Hänet vapautettiin hänen kärsittyä tuomionsa.

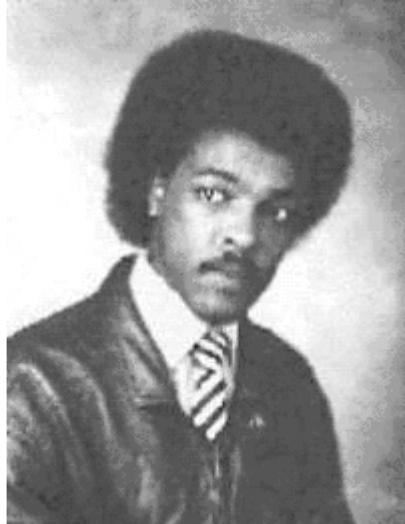
Kun Aminetu oli palaamassa marraskuussa 2009 Yhdysvalloista vastaanottamasta palkintoa kansalaisrohkeudesta, Marokon viranomaiset karkottivat hänet laittomasti El Aaiúnin (Länsi-Sahara) lentoasemalta, veivät hänen passinsa ja pakottivat hänet siirtymään Espanjaan. Aminetu aloitti nälkälakon Kanariansaarilla sijaitsevan Lanzaroten lentoasemalla. Nälkälakko kesti 32 päivää, minkä jälkeen hän sai palata kotiinsa miehityille alueille.

Tälle länsisaharalaiselle aktivistille on myönnetty muun muassa seuraavat palkinnot: Juan María Brandésin ihmisoikeuspalkinto ja Freedom Award -palkinto (2006), Hopeinen ruusu -palkinto (2007), Robert F. Kennedyn ihmisoikeus- ja oikeudenmukaisuuspalkinto (2008),

Train-säätiön ihmisoikeuksia koskeva kansalaisrohkeuspalkinto (2009) ja Jovellanosin kansainvälinen "Vastarinta ja vapaus" -palkinto (2010). Amnesty International on ehdottanut häntä Ginetta Saganin palkinnon saajaksi, ja lisäksi hän on ollut ehdolla Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi.

**Ehdottajat: Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen ja Lena Ek ja
37 muuta**

Dawit Isaak

Dawit Isaak on toimittaja, kirjailija ja näytelmäkirjailija. Hän syntyi 27. lokakuuta 1964. Kaksikymmentäyhdeksän vuotta myöhemmin hänen kotimaansa julistettiin Eritrean valtioksi pitkän ja verisen vapaussodan jälkeen. Hän saapui Ruotsiin sotapakolaisena vuonna 1987. Ruotsin kansalaisuuden hän sai vuonna 1992.

Kun Eritrea itsenäistyi, Dawit Isaak palasi synnyinmaahansa. Hän meni naimisiin ja sai lapsia. Hän ryhtyi työskentelemään toimittajana maan ensimmäisessä riippumattomassa sanomalehdessä Setitissä, ja lopulta hänestä tuli yksi lehden omistajista. Maan itsenäisyys osoittautui kuitenkin haavoittuvaiseksi: vuonna 1998 Etiopian ja Eritrean välinen selkkaus leimahti odottamatta uudelleen ja johti tuhoisaan rajasotaan. Dawit Isaak palasi Ruotsiin ja valmisteli perheensä pääsyä turvaan. Hänen vaimonsa ja heidän kolme lastaan saapuivat Ruotsiin huhtikuussa 2000. He asettuivat asumaan Göteborgiin.

Vuotta myöhemmin Dawit Isaak matkusti jälleen Eritreaan. Tuona keväänä Asmara kuohui poliittista toimintaa. Rajasota oli käynnistänyt voimakkaan poliittisen keskustelun. Viidentoista hallituksen jäsenen muodostama ryhmä vaati muun muassa demokraattisia uudistuksia sekä sotaan johtaneiden tapahtumien perusteellista ja puolueetonta arviointia. Kun viidentoista toisinajattelijan vaatimuksia ei kuultu, he toistivat arvostelunsa toukokuussa internetissä julkaisemassaan avoimessa kirjeessä. Vapaa lehdistö julkaisi kirjeen sekä analyysejä, kommentteja ja useiden viidentoista toisinajattelijan ryhmään kuuluneiden poliitikkojen haastatteluja. Muutaman päivän kuluessa viidestätoista poliitikosta yksitoista pidätettiin, samoin kuin kymmenen merkittävää vapaan lehdistön toimittajaa. Heihin kuului myös Dawit Isaak, joka vangittiin aikaisin sunnuntaiaamuna 23. syyskuuta 2001.

Tähän mennessä ketään heistä ei ole asetettu virallisesti syytteeseen eikä kenellekään ole järjestetty puolueetonta oikeudenkäyntiä. Toimittajat samoin kuin poliitikotkin on leimattu peppureiksi; toimittajia on syytetty myös ulkomaisen taloudellisen avun vastaanottamisesta, mikä Eritrean lehdistölainsäädännössä katsotaan rikokseksi.

Dawit Isaakin pidätyksen jälkeen hänestä on saatu vain harvoja elonmerkkejä. Marraskuussa 2001 Lis Truelsen, Ruotsin silloinen kunniakonsuli Asmarassa, sai nähdä hänet nopeasti kaltereiden läpi ja saattoi vaihtaa hänen kanssaan muutamia sanoja. Huhtikuussa 2002 Isaak vietiin sairaalaan – amerikkalaisen Committee to Protect Journalists -lehdistönvapausjärjestön (CPJ) mukaan kidutuksesta johtuvien vammojen vuoksi. Vuoden 2004 kesällä Eritrean Tukholmassa toimiva suurlähettiläs Araya Desta kertoi Ruotsin valtion radiossa Dawit Isaakin voivan hyvin. Isaakin perhe, Ruotsin viranomaiset ja kansalliset ihmisoikeusjärjestöt eivät kuitenkaan ole toistaiseksi saaneet lupaa vierailta hänen luonaan. Eritrean viranomaiset väittävät, että Dawit Isaak on ainoastaan Eritrean kansalainen – eikä Ruotsin kansalainen – ja että hänen tapauksensa kuuluu siten maan sisäisiin asioihin.

Keväällä 2010 eräs pahamaineisen Eiraeiron vankilan, jossa Dawit Isaakia ja muita journalisteja sekä opposition edustajia pidetään vangittuna, entinen vanginvartija pakeni Eritreasta Etiopiaan. Hänen kertomansa mukaan vankila sijaitsee autiomaassa (noin 100 km:n päässä pääkaupungista Asmerasta) ja se on pitkälti omavarainen, jotta vangit pystytään eristämään tehokkaasti muusta yhteiskunnasta. Sellien koko on kolme kertaa neljä metriä, ja niissä on wc, suihku ja kolme peittoa. Vangit saavat ruokaa vain kerran päivässä, ja he saavat vain kuusi siivua leipää sekä keittoa, jonka ravintoarvo on varsin heikko. Vanginvartijat eivät saa keskustella vankien kanssa. Jotta vartijoiden ja vankien välille ei pääse muodostumaan suhteita, vartijat työskentelevät aina kolmen tai neljän vartijan ryhmissä. Vangit joutuvat käyttämään jatkuvasti käsirautoja ja psykologinen kidutus on yleistä. Myöskään vankien nimiä ei käytetä, vaan heihin viitataan heille annetuilla numeroilla.

Eritrean hallituksen edustaja kertoi kesällä 2010 erään ruotsalaisen sanomalehden edustajalle, ettei Dawit Isaakin tapausta tulla koskaan käsittelemään oikeudessa, koska sen katsotaan vaarantavan Eritrean kansallisen turvallisuuden.

Tammikuussa 2009 Euroopan parlamentti vaati Dawit Isaakin ja muiden vangittujen toimittajien välitöntä vapauttamista päätöslauselmassaan B6-0033/2009 Afrikan sarven tilanteesta. Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pöttering lähetti 20. helmikuuta 2009 Eritrean presidentille kirjeen, jossa ilmaistiin syvä huoli Dawit Isaakin terveydentilan heikkenemisestä ja vaadittiin uudelleen Dawit Isaakin ja muiden toimittajien välitöntä vapauttamista. Puhemies Pöttering kehotti myös Eritrean viranomaisia suostumaan siihen, että Euroopan komission virkamies pääsisi tapaamaan Dawit Isaakia yhdessä lääkärin kanssa. Dawit Isaak oli vuonna 2009 yksi kolmesta finalistista Euroopan parlamentin Saharov-palkinnon saajaksi. Euroopan parlamentin puhemies Jerzy Buzek lähetti kesäkuussa 2010 Eritrean presidentille virallisen kirjeen ja ilmaisi jälleen Euroopan parlamentin syvän huolen Dawit Isaakin tilanteesta.

Ehdottaja: Martin Schulz Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta

Birtukan Mideksa

Birtukan Mideksa on etiopialainen poliitikko ja entinen tuomari. Hän on oppositioon kuuluvan Etiopian demokratia- ja oikeusunionipuolueen johtaja. Hän on syntynyt Etiopian Addis Abebassa. Lukiosta päästyään hän meni opiskelemaan Addis Abeban yliopistoon, jonka lakitieteen osastolla hän suoritti kandidaatintutkinnon. Hän työskenteli liittovaltion oikeuslaitoksen kolmannessa tuomiopiirissä.

Liittovaltion oikeuslaitoksessa toimiessaan Birtukan nimitettiin liittovaltion ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen tuomiopiirin tuomariksi. Tuomarina toimiessaan hän käsitteli huomiota herättänyttä tapausta, jossa entistä puolustusministeriä ja TPLF:n korkearvoista upseeria Siye Abrahaa syytettiin korruptiosta. Hän päästi syytetyn vapaaksi takuuta vastaan ja yllättyi hallituksen viranomaisten pidättäessä Siyen muutaman minuutin kuluttua tämän poistuessa oikeustalolta perheensä ja ystäviensä seurassa. Birtukan on sittemmin saanut useita varoituksia ja uhkauksia valtion turvallisuuspalvelulta.

Birtukan päätti myöhemmin liittyä poliittiseen puolueeseen nopeuttaakseen maansa muuttamista. Hän tavoitteli oikeusvaltioperiaatteen noudattamista ja perustuslain täydellistä kunnioittamista ja toteuttamista, minkä puutteen hän oli tuomarina toimiessaan todistanut omin silmin. Hän liittyi Etiopian sateenkaari: Liike demokratian ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta -nimiseen puolueeseen ja myöhemmin yhtenäisyys- ja demokratiakoalitioon (CUD) neljän puolueen yhdistyttyä. Vuoden 2005 vaaleissa hänen puolueensa sai yli kolmasosan parlamentin paikoista. Paikkoja olisi luultavasti tullut enemmänkin, ellei äänestyksessä ja ääntenlaskennassa olisi ollut epäselvyyksiä. Johtava puolue alkoi koota oppositiopuoluejohtajia, Birtukan mukaan lukien. Birtukania syytettiin yrityksestä horjuttaa perustuslaillista järjestystä ja hänet tuomittiin elinikäiseen vankeusrangaistukseen. Hänet armahdettiin vuonna 2007 pitkien neuvottelujen jälkeen hänen vietettyään muiden oppositiojohtajien tavoin vankilassa 18 kuukautta. Hän perusti myöhemmin UDJ-puolueen (Etiopian demokratia- ja oikeusunionipuolue), joka noudatti samoja periaatteita kuin CUD. Puolueen uudelleennimeämisen tarve johtui siitä, että johtavan puolueen vaalikomissio myönnettiin CUD:n osaryhmittymälle (Kinijit). Birtukan valittiin

UDJ:n puheenjohtajaksi. Puolueen tavoitteena on saada muutoksia aikaan Etiopiassa rauhanomaisin keinoin.

Birtukan pidätettiin uudelleen 28. joulukuuta 2008 ja vangittiin eliniäksi, sen jälkeen kun hänelle vuonna 2007 myönnetty armahdus oli kumottu. Birtukan Medeksa on yksi yli sadasta ihmisestä, jotka vangittiin vuoden 2005 kiistanalaisten vaalien jälkeen. Uudelleenpidätys johtui ehtoihin liittyvästä kiistasta. Etiopian hallituksen mukaan hänen armahduksensa ehtona oli "anteeksipyyntö hänen rikoksistaan". Sen mukaan Birtukanin uudelleenpidätyksestä määrättiin sen jälkeen, kun hän oli julkisesti kiistänyt pyytäneensä anteeksi toimintaansa tai pyytäneensä armahdusta. Tämän vuoksi Birtukan vangittiin nyt loppuelämäkseen. Birtukan myönsi avoimesti jatkavansa "rauhanomaista taisteluaan demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltioperiaatteen puolesta" Etiopiassa. Ongelmat alkoivat, kun hän kertoi oppositiojohtajien vapauttamistavasta ulkomaisille toimittajille. Hän mainitsi armahduksen myöntämistä edeltäneet opposition ja hallituksen väliset neuvottelut, joissa "vanhempien paneeli" avusti. Hallitus painotti vapautettavien vankien allekirjoittamaa asiakirjaa, jossa he "katuivat" mahdollisia "virheitä", joita he olivat "tehneet", ja jossa annettiin ymmärtää, että vapautus kuului osana normaaliin oikeudenkäyntimenettelyyn, ei poliittisesti neuvoteltuun sopimukseen.

Oppositiokoalition kuuluvan Demokraattisen dialogin foorumi -puolueen (FDD – Medrek) johtaja Merera Gudina totesi vierailullaan Yhdysvalloissa marraskuussa 2009, että "Birtukan Medeksasta tulee Etiopian Mandela". Monet hänen kannattajistaan puhuvat hänestä Etiopian Aung San Suu Kyina verraten häntä burmalaiseen mielipidevankiin.

Amnesty International luokitteli Birtukan Mideksan vankeuden joulukuussa 2009 "epäoikeutetuksi ja motivaatioltaan poliittiseksi". Se käynnisti kansainvälisen kampanjan, jossa vaaditaan Birtukanin vapauttamista, ja haastoi Etiopian hallituksen väitteen, jonka mukaan Birtukanin vankeus on juridinen asia.¹ Kun Etiopian pääministeri Meles Zenawilta kysyttiin Birtukanin vapauttamisesta joulukuussa 2009 järjestetyssä lehdistötilaisuudessa, pääministeri, joka vain harvoin viittaa Birtukaniin tämän nimellä, vastasi "Emme tule koskaan tekemään kenenkään kanssa sopimusta Birtukanin vapauttamisesta. Emme koskaan. Piste. Asia on loppuun käsitelty."²

¹ <http://www.ethiopianreview.com/content/11916>

² http://en.wikipedia.org/wiki/Birtukan_mideksa

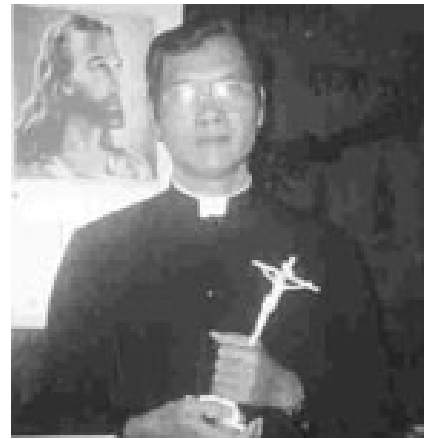
Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä

Isä Thaddeus, Nguyễn Văn Lý

Isä Nguyễn Văn Lý on vietnamilainen pappi ja johtava ihmisoikeusaktivisti, joka käyttää vain väkivallatonta taistelua keinona saavuttaa tavoitteensa ihmisoikeuksien yleisestä edistämisestä. Hänen peruseriaatteensa ovat

- liikkumisen vapaus ja vapaus valita asuinpaikkansa, kokoontumis-, tiedonsaanti-, ajatuksen- ja uskonnonvapaus
- tasa-arvo ja oikeus Vietnamin kansalle
- todellisen demokratian perustaminen Vietnamiin.

Isä Nguyễn Văn Lý pidätettiin ensimmäisen kerran syyskuussa 1977, koska hän levitti kahta arkkipiispa Nguyen Kim Dienin kirjoittamaa esseetä, joissa arvosteltiin hallituksen vähemmistöuskontoja kohtaan harjoittamaa sortoa. Pappi on sen jälkeen viettänyt yhteensä yli 20 vuotta vankilassa tai kotiarestissa ihmisarvoa ja demokratiaa edistävän taistelunsa vuoksi. Isä Nguyễn Văn Lý vapautettiin tilapäisesti lääketieteellisten syiden vuoksi marraskuussa 2010, mutta viranomaiset käynnistivät välittömästi tarkan valvonnan. Koska hän on "uhka kansalliselle turvallisuudelle", hänet on uhattu pidättää "koska tahansa" sen vuoksi, että hän on vedonnut kansainväliseen yhteisöön, jotta se heräisi huomaamaan Vietnamin ihmisoikeustilanteen.

Isä Nguyễn Văn Lý määrittelee oman työnsä ihmisoikeuksien ja ihmisarvon puolesta seuraavasti: "Sivistyneen yhteiskunnan ei pitäisi sallia minkään hallituksen, sen ideologiasta tai poliittisista periaatteista riippumatta, poiketa yleisistä ihmisoikeuksista ja eristää omia kansalaisiaan rautaesiripun taakse sillä perusteella, ettei valtion sisäisiin asioihin kuulu sekaantua".

Ehdottaja: Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmä

OPEN DOORS

OPEN DOORS on tunnustukseton kristitty järjestö, joka tukee vähemmistöön kuuluvia vainottuja kristittyjä, jotka kärsivät suurimmasta vainosta. Maailmanlaajuisesti neljä viidestä uskontonsa vuoksi vainotusta ihmisestä on kristitty. Monissa maissa ympäri maailman harjoitetaan vaihtelevantasoista vainoa yksittäisistä toimenpiteistä aina viranomaisten harjoittamaan järjestelmälliseen sortoon.

OPEN DOORS -järjestön perusti vuonna 1955 Anne van der Bijl, Alankomaiden kansalainen, käytyään kommunistisessa Puolassa tapaamassa vainottuja kristittyjä. OPEN DOORS -järjestön tavoitteena oli aluksi kristittyjen tavoittaminen kommunistisessa Keski- ja Itä-Euroopassa sekä Kiinassa. Toiminta-alue laajeni 1970-luvulla Lähi-itään ja joihinkin Afrikan ja Kaakkois-Aasian osiin. Järjestö toimii tällä hetkellä yli 45 maassa ja harjoittaa monenlaista toimintaa. Näihin kuuluvat

- uskonnon- tai vakaumuksenvapauteen liittyvä edunvalvonta sekä länsimaissa että maissa, joissa on sortohallitus
- oikeudellisen avun ja tuen tarjoaminen vangeille ja heidän perheilleen
- kristittyjen pakolaisten, leskien ja orpojen tukikeskusten, sovitteluseurakuntien ja raamattukoulujen sponsorointi
- raamattujen ja muun kristillisen kirjallisuuden levittäminen.

OPEN DOORS julkaisee vuosittain maailmanlaajuisen seurantaluettelon, jossa maat luokitellaan sen perusteella, miten voimakasta vainoa kristityt kohtaavat harjoittaessaan uskontoaan.

OPEN DOORS käynnisti hiljattain suuren avustushankkeen, jossa pyritään tavoittamaan vähemmistöuskontoihin kuuluvat Pakistanin tulvauhrit, joita Pakistanin virallisissa avustustoimenpiteissä on syrjitty.

Lisätietoja:

<http://sb.od.org/> (OPEN DOORS -järjestön kansainvälinen verkkoportaali)

<http://www.opendoorsuk.org/> (OPEN DOORS Yhdistynyt kuningaskunta)

<http://www.opendoors.nl> (OPEN DOORS Alankomaat)